

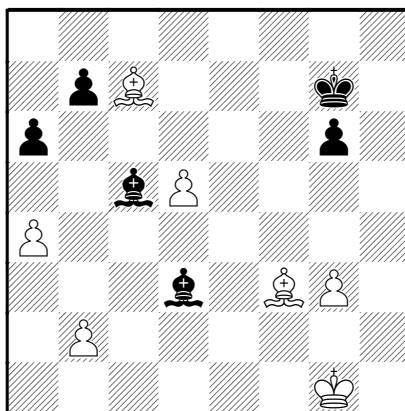
Vánoční besídka Univerzity 2014

Na vánoční besídku Univerzity, která se koná již několik let, jsem dostal milé pozvání od pana Brychty, který ji pomáhá každoročně v klubovně na Lesné organizovat. Měla začínat v 17 hodin, já se však vydal na cestu již po třetí hodině. Chtěl jsem projít ulicemi Českou a Masarykovou, abych se přesvědčil, zdali jsou tam ještě ty staré obchody (např. Levné knihy), kam jsem chodíval pro dárky v letech minulých. Po projití touto trasou musím konstatovat, že staré obchody „pro plebs“ zmizely a teď jsou tam samé exkluzivnější podniky. Takže nákup vánočních dáreků jsem odložil na dobu pozdější a skočil si na poštu vzvednout jednu složenkou od E.onu nebo snad plynařů. Zde mne oslovila spolužačka z gymplu Marta Chudějová. Popovídali jsme si o tom, jak teď žijeme (ona musí ještě chodit do práce, protože devítitisícový důchod – žije sama – jí vystačí akorát na nájemné a péči o již nemohoucí 99letou maminku) a já se trochu pobavil, když stála u okénka asi čtvrt hodiny, neboť zcela zmátla úřednici, když hodlala zaplatit nájemné, ale zapoměla vyplnit příslušnou složenkou. Tak jsme si popřáli šťastné a veselé a každý nastoupil na jinou tramvaj: já na x9, ona na dvanáctku. Zkrátka – na terase před klubovnou na Ibsenově ulici jsem byl o tři čtvrtě na pět. Sice se tam svítilo, ale vchod byl uzamčen. Tož čekám a čekám. Najednou se objeví neznámý člověk a táže se, zdali jdu také na šachy. Pak se na mne podíval blíže a prohlásil: „Já bych tě Honzo už skoro ani nepoznal“ a byl to – Franta Sobocik. Zazvonil a přišel nám otevřít tuším pan Spěvák?! No, netrvalo zas tak dlouho, Franta Sobocik začal na jednom stole vykládat zboží, které přinesl, postupně tam přibývaly láhve s bílým a červeným vínem, Vineou, Coca-Colou, křupkami, krekerky, skleničkami, talíři, pan Brychta donesl bednu chlebičků – bylo to příjemné. Já zatím trénoval s panem Masaříkem. Bílými jsem prohrál po chybičce, černými v zahájení 1.g4 h5 2.gxh5 Jf6 jsme remizovali. Když se místnost naplnila asi čtrnácti borci, byl slavnostní přípitek a pan Absolín začal vyplňovat tabulku pro bleskový turnaj. Až na dvě výjimky hráli všichni přítomní. Tou výjimkou byli Pepa Hladík a pan Ota Jelínek. Já začal turnaj katastrofálně. Po poměrně rychlé remíze s Renátou Vaculíkovou, kterou jsme zahájili Falkbeerovým protigambitem s časnou výměnou dam, jsem prohrál s Honzou Uhmáním a ve třetím kole mne potkalo další neštěstí.

Kalendovský, Jan - Absolín, Ladislav

Brno /blicák Uni/ (3), 17.12.2014

Diagram

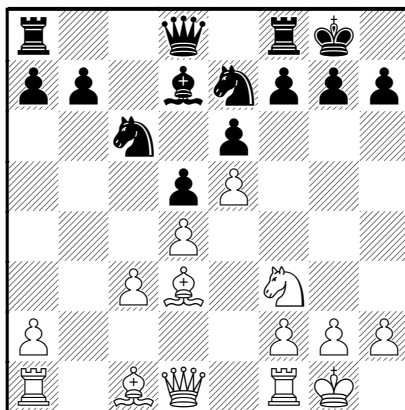
V docela podobné pozici (přesnou si již nepamatuji) teď zahrál bílý „vyhrávající“ tah pěšcem d5-d6, načež ho soupeř upozornil, že stojí v šachu a tak se bílý musel vzdát. Když se pak podíval rozmrzele na hodiny, ukázalo se, že černému chyběla do pádu praporku jediná vteřina! Pěkný začátek turnaje: 0,5 bodu ze tří partií! **0–1**

No pak již mi to šlo trochu lépe, prohrál jsem ještě lepší postavení tradičně se Slepovem a v posledním kole remízoval po 1.d4 e5 (já měl černé) s panem Masaříkem a zbytek partií jsem už vyhrál. A teď si dovolím dvě ukázky, které jsem (samozřejmě bez záruky) těžce vylovil ze své špatné paměti.

Kalendovský,Jan - Krejčíř,Stanislav [C02]

Brno /blicák Uni/, 17.12.2014

1.e4 e6 2.d4 d5 3.e5 c5 4.c3 Jc6 5.Jf3 Sd7 6.Sd3 cxd4 7.cxd4 Sb4+ 8.Jc3 Jge7 9.0–0 Sxc3 10.bxc3 0–0 Diagram

11.Sxh7+ (Naši partii se zájmem zpočátku sledoval pan Hladík. Když uviděl tento tah, pokýval trochu pochybovačně hlavou) **11...Kh8?** (Zdá se, že přijmout klasickou oběť bylo v tomto postavení nejlepší. Např. 11...Kxh7 12.Jg5+ Kg6 13.Dg4 f5 14.exf6 Kxf6 15.Ve1 g6 a bílý asi nic extra nemá) **12.Sd3** (Takový trochu zbabělý návrat. Přítel Fritz doporučuje důsledné 12.Jg5, např. 12...g6 13.Df3 f6 14.Dh3 Kg7 15.Sg8 fxe5 16.Dh7+ Kf6 17.Dh8+ Kf5 18.f3 Jxg8 19.g4mat. Ale kdo má něco takového vidět?) **12...f5** (Po partii se Standa sám za toto otevření královského křídla pokáral) **13.exf6 Vxf6 14.Je5 Jxe5 15.dxe5 Vg6 16.Dh5+ Kg8 17.Sxg6 Jxg6 18.Dxg6** a bílý vyhrál. **1–0**

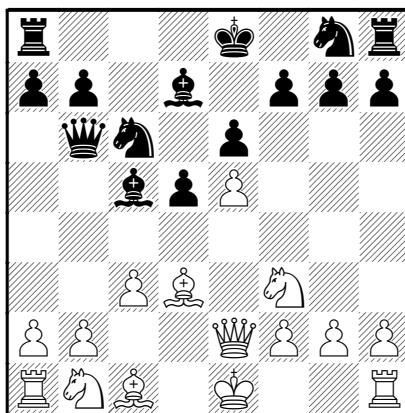
K následující partii napsal hezkou povídku kdysi v šedesátých letech sovětský šachový publicista, mimochodem spolupracovník Davida Bronštejna a autor krásných knih „Improvizace v šachovém umění“ (O tvorbě Bronštejna), nebo monografie o mistru světa Laskerovi Boris Samojlovič Vajnštejn (mimochodem kdysi plukovník KGB). Jmenovala se „Šedesátý druhý střelec“, pocházela z knihy **Kombinace a léčky v zahájení**, psané formou dialogu autora se začínajícím šachistou Serjožou a začala takto: „Kdysi jsem hrál volnou partii s maestro Rudněvem. Proč s „maestro“. Co je to maestro? Ve starých dobách tak nazývali silné hráče na úrovni dnešních mistrů či snad dokonce silnější. Celkem bylo v Rusku 12 až 15 maestro. A i když Nikolaj Nikolajevič Rudněv nebyl nejlepším z nich, hrát s ním byla pro mne velká čest. Samozřejmě jsem se ho obával, ale když jsem nastudoval hodně

variant francouzské hry u vědomí, že Rudněv není v zahájení zvláště silný, byl jsem přesvědčen, že tak rychle se mnou neskončuje.

Francouzská obrana

Rudněv – Autor (v mládí) [C02]

1.e4 e6 2.d4 d5 3.e5 „Chyba!“ – zaradoval jsem se (ačkoliv to vůbec chyba není). Teď budu podkopávat centrum a pak útočit na pěšce e5. **3...c5 4.c3 Jc6 5.Jf3 Db6** Tři údery na pěšce d4 a tři obrany. Teď už nemá čím pěšce bránit, já zahraji Jge7 a pak půjdu tím jezdcem k útoku na pěšce d4 nebo e5. **6.Sd3 Sd7** (Tyto dva tahy, které podstatu pozice nemění, jsou v povídce vynechány – JK. Černý se tahem Sd7 vyhýbá variantě, kdy dobytí pěšce končí smutně: 6...cxd4 7.cxd4 Jxd4 8.Jxd4 Dxd4 9.Sb5+ a dáma je ztracena) **7.dxc5 Sxc5 8.De2** Diagram

8...Jge7 Teď postavím jezdce na g6 a seberu centrálního pěšce. Hurá! (V povídce má bílý dáma na c2 – pozn. JK) **9.b4** Ouvej! Střelec nemá kam jít. Musel jsem odevzdat figuru za párek pěšců, ale žádný útok nevznikl a za několik tahů jsem se vzdal. Nic si z toho nedělejte, řekl mi Rudněv. V tomto postavení táhnou všichni koně na e7 – a všichni ztrácejí střelce. Tímto způsobem jsem již vyhrál ve svém životě šedesát střelců. „Včetně dnešního?“ „Ne“, po krátkém přemýšlení odpověděl maestro. „Váš je šedesátý první! Ale jsem přesvědčen, že i vy budete v této variantě pravidelně lovit střelce. Je to psychologický zákon. Zde nelze nejt jezdcem na e7!“ Ukázalo se, že měl pravdu. Za nějakých šedesát let jsem odchytil na poli c5 několik tuctů střelců. „Nepochopitelné“, pokrčil rameny Serjoža. Všechny tahy děláte přísně podle principů a v devátém tahu ztrácíte střelce?“ „Stává se, že člověk jde po ulici, dodržuje všechna pravidla dopravy a ocitne se pod autem?“ „Tak co dělat, aby se tak nestalo?“ Dívat se do stran. „A konkrétně?“ „Zabezpečit pozici střelce tahem a7-a5 a pak útočit na pěšce e5.“ Potud Boris Vajnštejn. **9...Sxb4 10.cxb4 Jxb4 11.Jc3 0–0 12.Se3 Da5** a bílý vyhrál. **1–0** Materiál na základě partie **Kalendovský-Brychta** z dnešního turnaje...

Pokud máte dojem, že jsem v tomto turnaji hrál pouze bílými kameny, něco na tom bude. Ale spíš jen to, že těmi černými to byly moc dlouhé partie (často prohry – Slepov, Uhmann) a ty si člověk z blicáku po pár dnech už jen těžko vybaví. Ještě v průběhu blicáku se s námi rozloučili pánové Jelínek a Hladík. Ten mi před odchodem položil kontrolní otázku, jestli vím, jak se křestním jménem jmenoval známý středověký španělský šachista Lucena. *) To jsem samozřejmě nevěděl a tak jsem dostal od Pepy domácí úkol to zjistit. A stejně prý na to zapomenu. Jak uplýval čas a přibývalo vypitých pohárků vína i kořalky, stávaly se naše partie stále divočejšími. Turnaj nakonec skončil taktó. Při vyhlášení oznámil pan Brychta první tři

vítěze, kteří si rozebrali ceny (láhve a bonboniéru) a pak na můj „nátlak“ přečetl ještě pár následujících jmen. Každý hned poznal, proč jsem se toho dožadoval.

			1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	1	2	Body	Los
1	Slepov Kyrýl	Univ.	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	3
2	Masařík Jan	ŠK 64	0	-	1	x	1	1	1	1	1	1	1	1	9x	8
3	Uhmann Jan	Hustop.	0	0	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	10
4	Kalendovský Jan	Loko	0	x	0	-	x	1	1	1	0	1	1	1	7	4
5	Vaculíková Renáta	Univ.	0	0	0	x	-	0	1	1	1	1	1	1	6x	9
6	Krejčíř Stanislav	Univ.	0	0	0	0	1	-	0	x	1	1	1	1	5x	2
7	Zerdaloglu Vasilis	Univ.	0	0	0	0	0	1	-	1	0	1	1	1	5	12
8	Šebek Jan	Univ.	0	0	0	0	0	x	0	-	1	0	1	1	3x	7
9	Absolín Ladislav	Univ.	0	0	0	1	0	0	1	0	-	0	0	1	3	11
10	Brychta Jan	Univ.	0	0	0	0	0	0	0	1	1	-	1	0	3	5
11	Sobocik František	Univ.	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	-	1	2	6
12	Spěvák Josef	Univ.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	-	1	1

Rozhodčí: Ladislav Absolín.

Ceny pro první tři.

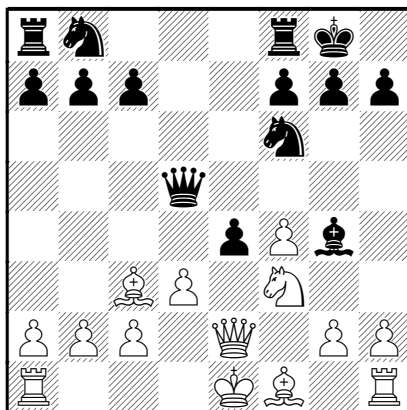
A pak už následovaly volné partie. Já si jich zahrál několik s dodatečně došlým Zdeňkem Pechanem. Myslím, že dnes jsem z každým ze svých soupeřů aspoň jednu hru prohrál. Ne však v turnaji, kde třeba s Frantou Sobocikem jsme se utkali po 50 letech! V přeboru SVVŠ Elgartova 1964, jehož „turnajovou knihu“ vystavil na webu pan Závodný, jsme spolu remízovali. A od té doby jsme se neutkali, leda ve fotbalových zápasech na ZŠ Janouškova... Ale to už je tak dávno. Porazil mne i Zdeněk Pechan a to v komické partii, kdy jsem mu černým střelcem chytil bílou dámu, kterou musel za věž a střelce odevzdat a v neobvyklé konstelaci 3 figury a věž proti dámě a věži mne zmatil. Jak skončila následující partie, to si již ani nepamatuji.

Kalendovský, Jan - Pechan, Zdeněk [C32]

Brno /vánoční besídka/, 17.12.2014

1.e4 e5 2.f4 d5 3.exd5 e4 4.d3 Jf6 5.De2 Dxd5 6.Jc3 Sb4 7.Sd2 Sxc3 8.Sxc3 Sg4 9.Jf3 0–0

Diagram

10.dxe4 Dxe4 11.Sxf6 Dxe2+ 12.Sxe2 gxf6 13.0–0–0 Jc6 14.h3 Se6 zahájení jedné z volných partií na večírku Univerzity. 0–1

*) Nejčastěji se objevuje Luis Ramirez de Lucena. Ještě pěkný obrázek z jeho knihy – snad první tištěné o šachu.

Mnoho situací vyfotil Kyril Slepov, který se občas upřímně (snad) rozesmál po některé z mých hlasitých poznámek. Pak jsem ještě hrál s panem Šebkem a po 11. hodině jsme v klubovně osaměli s panem Absolínem. Když došlo k vyčerpání všech tekutých zásob, vydali

jsme se na rozjezdy u nádraží ve dvě. Tož tak – už se velice těším na další besídku v Univerzitě Brno.

(kal)